

Hi dominava un inesperat espai buit i central que connectava tota l'altura de les dues plantes, realçat el conjunt amb una escala que recollia l'alineament trencat de la façana. Per si fos poc, s'hi afegia una bona ornamentació pintada que vessava de les parets. Era, doncs, el triomf d'una geometria suggestiva i no gens lineal i, per tant, càlida. Ningú no va demanar que s'evités tirar-lo a terra.●